

สวพ.FM91

กฎหมายชายคา...ปัญหาชาวบ้าน

โดย...ศาลปกครอง

รายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง

ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๑๕.๒๕ - ๑๕.๔๕ น. ทางสถานีวิทยุ สวพ. ๙๑

(สัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์และตอบคำถามของผู้ฟังทางบ้าน)

สัปดาห์ที่ ๑	วันเสาร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๗
หัวข้อ	เมื่อค่ารักษาพยาบาลในอนาคตยังกำหนดไม่ได้...จึงต้องสงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษา !!
ผู้ดำเนินรายการ	คุณสุนันท์ ทรัพย์ดีมีสุข
ผู้ให้สัมภาษณ์	ดร.ภคเดช คมสัน วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง

ช่วงที่ ๑ ช่วงสนทนา

สวัสดีค่ะ พบกับรายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดยศาลปกครอง จากที่เราเห็นเป็นข่าวอยู่บ่อยครั้ง กรณีของอุบัติเหตุที่เกิดจากการเดินตกท่อระบายน้ำบนทางเท้า ซึ่งอุบัติเหตุเช่นนี้ทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่คำถามเกี่ยวกับการดูแลพื้นที่สาธารณะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมาตรการด้านความปลอดภัยของพื้นที่สาธารณะ ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ดูแล และแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้หมดไป คำถามต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความกังวลของประชาชน แต่ยังเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถละเลยได้ค่ะ

สำหรับอุบัติเหตุคดีปกครองที่หยิบยกมาพูดคุยในวันนี้ ก็เป็นคดีที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้ฟ้องคดีได้เดินตกท่อระบายน้ำในเขตเทศบาล เนื่องจากฝาปิดท่อเสื่อมสภาพและมีลักษณะผุพัง ทำให้ผู้ฟ้องคดีตกลงไปในท่อและถูกเหล็กทิ่มแทงได้รับบาดเจ็บ กรณีเช่นนี้ผู้ที่ประสบเหตุจะได้รับการชดเชยอย่างไรบ้าง และเทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ในส่วนของค่าทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลในอนาคตหรือไม่ อย่างไร

วันนี้เราได้รับเกียรติจาก **ดร.ภาคเดช คมสัน** วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งจะมาเล่าเรื่องราวที่เป็นอุทธรณ์และให้ความรู้กับเราในเรื่องนี้กัน สวัสดิ์ค่ะ สวัสดิ์ครับคุณสุนันท์ และคุณผู้ฟังทุกท่านครับ

๑. เรื่องราวข้อพิพาทในคดีนี้ มีความเป็นมาอย่างไรคะ

คดีนี้ มีจุดเริ่มต้นจาก...ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเด็กหญิงวัยเพียง ๑๓ ปี และบิดาได้เดินทางไปรับประทานอาหารเช้าที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในเขตเทศบาล เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จ ผู้ฟ้องคดีได้เดินออกจากร้านอาหารและมุ่งหน้ากลับไปขึ้นรถยนต์ของตน โดยใช้เส้นทางเดินเท้าบนบาทวิถี (ฟุตบาท) ตามปกติ ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเดินบนฟุตบาทนั้น ได้เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น เมื่อผู้ฟ้องคดีเหยียบลงบนฝาปิดท่อระบายน้ำที่ทำจากตะแกรงเหล็ก ซึ่งถูกติดตั้งอยู่บนทางเดินเท้าดังกล่าว ซึ่งฝาท่อนี้ได้เกิดการชำรุดจากการเสื่อมสภาพและผุพัง ครับ

เมื่อผู้ฟ้องคดีเหยียบลงไป น้ำหนักตัวของผู้ฟ้องคดีทำให้ตะแกรงเหล็กเกิดหักลงทันที ทำให้ขาขวาของผู้ฟ้องคดีตกลงไปในท่อระบายน้ำที่อยู่ด้านล่าง โดยฝาท่อที่ชำรุดนั้นมีความแข็งและมีขอบแหลมคม ทำให้เหล็กตะแกรงที่มแทงขาขวาของผู้ฟ้องคดี ส่งผลให้เกิดบาดแผลขนาดใหญ่และลึกบริเวณต้นขา

หลังจากเกิดอุบัติเหตุ บิดาของผู้ฟ้องคดีได้รีบนำผู้ฟ้องคดีส่งโรงพยาบาลทันที เมื่อไปถึงโรงพยาบาล แพทย์ได้ตรวจพบว่า บริเวณต้นขาขวาของผู้ฟ้องคดีมีบาดแผลที่ลึกและยาวถึง ๒๐ เซนติเมตร ซึ่งเกิดจากการที่ขาขวาของผู้ฟ้องคดีถูกเหล็กที่มแทงจากตะแกรงที่หัก ทำให้ต้องเย็บบาดแผลจำนวน ๒๒ เข็ม การรักษาบาดแผลต้องใช้เวลาานและต้องมีการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันการติดเชื้อ นอกจากนี้ ยังต้องทำความสะอาดแผลอย่างต่อเนื่อง และมีค่ารักษาพยาบาล รวมถึงค่าตัดไหมด้วย

ในเวลาต่อมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าอุบัติเหตุครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการละเลยการบำรุงรักษาฝาปิดท่อระบายน้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล ซึ่งฝาท่อนี้มีสภาพเก่าและผุพังจากการใช้งานเป็นเวลานาน และไม่ได้รับการตรวจสอบหรือซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นหน้าที่ของเทศบาลในการตรวจตราและบำรุงรักษาทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะ เช่น ฝาปิดท่อระบายน้ำ เพื่อป้องกันการเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ทางเดินสาธารณะ ดังนั้น เมื่อฝาท่อเสื่อมสภาพและเกิดการชำรุดจนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บ เทศบาลจึงต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบำรุงรักษาทรัพย์สินดังกล่าว บิดาของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เทศบาลชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุตรของตน เนื่องจากเห็นว่าเทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ โดยค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องนั้น รวมถึง

ค่ารักษาพยาบาลทั้งในปัจจุบันและค่าใช้จ่ายในการรักษาแผลเป็นในอนาคต เนื่องจากบาดแผลที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ฟ้องคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งรอยแผลเป็นที่เหลืออยู่ ซึ่งในอนาคตต้องทำศัลยกรรมอีกด้วย ครั้นคุณสุนันท์

๒. ขอสอบถามนิตินิ่งคะว่า กรณีที่ “ฝาท่อชำระ” บนทางเท้าสาธารณะ กฎหมายกำหนดให้ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใดหรือคะ

ขอเรียนคุณสุนันท์และคุณผู้ฟังอย่างนี้ครับว่า ในกรณีนี้ฝาปิดท่อระบายน้ำที่เกิดการชำรุดอยู่ภายใต้การดูแลและความรับผิดชอบของเทศบาลครับ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินสาธารณะต่าง ๆ ภายในพื้นที่เทศบาล รวมถึงฝาท่อระบายน้ำที่ติดตั้งอยู่บนทางเดินเท้าหรือบาทวิถีที่ผู้คนสัญจรไปมา โดยฝาท่อระบายน้ำนี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบสาธารณูปโภคในเขตเทศบาล ซึ่งเทศบาลมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบและซ่อมบำรุงให้ฝาท่อเหล่านี้อยู่ในสภาพที่แข็งแรง ปลอดภัย และสามารถใช้งานได้อย่างมั่นคง ซึ่งเป็นไปตาม มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ที่กำหนดว่า เทศบาลมีหน้าที่ในการบำรุงรักษาทางและทรัพย์สินสาธารณะอื่น ๆ รวมถึงระบบระบายน้ำในเขตเทศบาล หน้าที่นี้ครอบคลุมถึงการตรวจตราและซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าฝาท่อเหล่านี้มีความมั่นคง ไม่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนทำให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนที่ใช้ทางเดินเท้าหรือบาทวิถี ครั้นคุณสุนันท์

๓. แล้วผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องเรียกร้องขอให้เทศบาลรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายในส่วนไหน อย่างไรบ้างคะ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่ผู้ฟ้องคดีประสบ เนื่องจากฝาท่อระบายน้ำนั้นมีสภาพชำรุด เป็นสนิม และไม่ได้รับการบำรุงรักษา จนทำให้ผู้ฟ้องคดีตกลงไปในท่อระบายน้ำและได้รับบาดเจ็บสาหัส มีบาดแผลลึกและยาวถึง ๒๐ เซนติเมตร ต้องเย็บบาดแผลถึง ๒๒ เข็ม จึงขอให้เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) รับผิดชอบค่าสินไหมทดแทน ซึ่งประกอบด้วย

- ค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นทั้งหมด รวมเป็นเงินจำนวน หนึ่งหมื่นหกพันหก ร้อยบาทเศษ (๑๖,๖๓๑.๔๘ บาท)
- ค่าทุกขเวทนาจากการบาดเจ็บและความเจ็บปวดของผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน หนึ่งแสนบาท (๑๐๐,๐๐๐ บาท)
- ค่าความเสียหายต่ออนามัยจากการมีรอยแผลเป็นเสียโฉมที่ติดตัวถาวร เป็นเงินจำนวนหนึ่งแสนบาท (๑๐๐,๐๐๐ บาท)

- ค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรม ซึ่งเป็นค่ารักษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ต้องรอให้บาดแผลยุบลงจนแน่ใจว่าเนื้อชั้นในและผิวหนังชั้นนอกอยู่ในสภาพปกติ ต้องใช้เวลาประมาณ ๓ ปี จึงให้แพทย์ทำศัลยกรรมรอยแผลเพื่อไม่ให้มีรอยแผลเป็น ซึ่งมีค่ารักษาไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท (๑๐๐,๐๐๐ บาท) ครับคุณสุนันท์

๔. เมื่อคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ศาลฯ มีคำวินิจฉัยเป็นอย่างไรคะ

คดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เหตุพิพาทเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของเทศบาลปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความระมัดระวังในการดูแลบำรุงรักษาฝาปิดท่อระบายน้ำในเขตพื้นที่รับผิดชอบจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยคดีนี้ศาลได้กำหนดจำนวนค่าเสียหายที่ต้องชำระอย่างชัดเจน อันได้แก่ ค่ารักษาพยาบาลจากการบาดเจ็บและรักษารอยแผลเป็นเงินจำนวนสามหมื่นหกพันหกร้อยบาทเศษ (๓๖,๖๓๑.๔๗ บาท) รวมถึงค่าเสียหายต่ออนามัยกรณีต้องเจ็บป่วยและมีอาการทุกขเวทนาเป็นค่าเสียหายทางจิตใจเป็นเงินจำนวน (๔๐,๐๐๐ บาท) เว้นแต่กรณีการศัลยกรรมตกแต่งรอยแผล ซึ่งเป็นค่ารักษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่ต้องรอให้บาดแผลยุบลง จึงจะทำศัลยกรรมรอยแผลเพื่อไม่ให้มีรอยแผลเป็นได้ ซึ่งพันวิสัยที่จะหยั่งรู้ได้แน่ว่าความเสียหายที่แท้จริงนั้นมีเพียงใด ศาลจึงสงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนนี้ไว้ทั้งจำนวนภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด (พิจารณาจ่ายตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในอนาคต) ครับ

คดีนี้ เทศบาลได้มีการจ่ายค่าสินไหมให้กับผู้ฟ้องคดีในบางส่วนแล้ว โดยเทศบาลได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งมีการประเมินค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แต่อย่างไรก็ตาม ค่าสินไหมที่จ่ายไปนั้นยังไม่รวมถึงค่าเสียหายอื่น ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง เช่น ค่าทุกขเวทนา ค่าเสียหายจากการมีรอยแผลเป็นที่ติดตัวถาวร และค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรมตกแต่งในอนาคต ครับคุณสุนันท์

ซึ่งเทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเฉพาะในส่วนที่ให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษากรณิดังกล่าว จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้ ครับคุณสุนันท์

๕. แล้วเทศบาลให้เหตุผลไว้อย่างไรคะ ที่ปฏิเสธการไม่ชดเชยค่าเสียหายอื่น ๆ เหล่านี้

เทศบาลได้ปฏิเสธการชดเชยค่าเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุผลหลัก ๆ ดังนี้

๑. การบำรุงรักษา : โดยเทศบาลอ้างว่ามีการบำรุงรักษาฝาท่อระบายน้ำตามมาตรฐานที่กำหนดและได้มีการตรวจสอบเป็นประจำ ซึ่งทำให้ไม่มีเหตุผลที่จะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดี

๒. การใช้พื้นที่อย่างระมัดระวัง : เทศบาลชี้แจงว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีเองที่ควรมีความระมัดระวังในการใช้พื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะในบริเวณที่มีฝาท่อระบายน้ำ หากผู้ฟ้องคดีมีความระมัดระวัง ก็ไม่น่าจะเกิดเหตุการณ์พลัดตกดังกล่าว

๓. การเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้เกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดี : โดยเทศบาลระบุว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีเองในการเดินทาง ซึ่งทำให้เทศบาลไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิด ครับ

๔. การไม่แจ้งเกี่ยวกับสภาพของฝาท่อ : เทศบาลชี้แจงว่า ไม่มีการร้องเรียนหรือแจ้งปัญหาเกี่ยวกับสภาพของฝาท่อระบายน้ำที่เกิดเหตุ จึงไม่สามารถระบุได้ว่ามีการละเลยหน้าที่จริงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างด้วยเหตุผลเหล่านี้ เทศบาลจึงได้ปฏิเสธการชดเชยค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง และเห็นว่าไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ครับคุณสุนันท์

๖. เมื่อคดีมาสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ศาลฯ เห็นเป็นอย่างไรคะ

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเทศบาลว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีเหตุที่จะสงวนสิทธิในการแก้ไขคำพิพากษาในส่วนคำรักษาพยาบาลในอนาคตที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่คดีถึงที่สุดหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับความเสียหายแก่ร่างกายและอนามัย ชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามความเป็นจริง ทั้งในเวลาปัจจุบันและอนาคต ตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยที่การรักษาบาดแผลให้ดีขึ้นจนไม่มีรอยแผลเป็นนั้น จำต้องได้รับการศัลยกรรมตกแต่ง ซึ่งต้องรอให้บาดแผลยุบตัวลงจนแน่ใจว่าเนื้อชั้นในและผิวหนังชั้นนอกอยู่ในสภาพปกติจึงจะทำการรักษาได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้เริ่มเข้ารับการรักษารอยแผลเป็นแล้ว ซึ่งปรากฏตามใบรับรองแพทย์แสดงให้เห็นว่ามีได้นิ่งนอนใจแต่ได้ชวนขวายเข้ารับการรักษาแผลเป็น เพียงแต่ในขณะที่ศาลปกครองชั้นต้น

มีค่าพิพาทค่ารักษาพยาบาลในส่วนนี้เป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่า ความเสียหายนั้นมีแท้จริงเพียงใดจนกว่าจะได้ทำการรักษาจนไม่ปรากฏรอยแผลเป็นและ ยุติการรักษา กรณีจึงมีเหตุที่ศาลจะสงวนสิทธิในการแก้ไขค่าพิพาทค่ารักษาพยาบาลในอนาคตกรณีการทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ตามมาตรา ๔๔๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ครับ

ผมขออธิบายเพิ่มเติมอย่างนี้ครับว่า การเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการ ทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลที่เกิดจากอุบัติเหตุ นั้น เป็นความเสียหายที่ยังไม่เกิดขึ้น ในขณะนี้และไม่สามารถประเมินค่าใช้จ่ายได้อย่างแน่ชัดในเวลาศาลทำการ พิจารณาคดี เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรมตกแต่งนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของผู้ฟ้องคดีในอนาคต และยังไม่มีมีการทำการรักษาใด ๆ ในขณะนี้ ทำให้ไม่สามารถประเมินค่าใช้จ่ายที่แท้จริงได้

ดังนั้น ศาลฯ จึงได้กำหนดให้สามารถแก้ไขค่าพิพาทค่าในส่วนของคุณค่าชดเชย สำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่ คดีถึงที่สุด นั้นหมายความว่า หากในอนาคตผู้ฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงจากการ รักษาเพิ่มเติม เช่น การทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผล ศาลจะพิจารณาให้ชดเชยตาม จำนวนเงินที่เหมาะสมตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ การสงวนสิทธิแบบนี้ทำให้ ผู้ฟ้องคดีสามารถเรียกร้องค่าใช้จ่ายในอนาคตได้หากมีความจำเป็น แต่จะต้องทำการ พิสูจน์ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนในช่วงเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ครับ

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพาทค่าให้เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) จ่ายเงิน ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเป็นเงินจำนวนเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยบาทเศษ (๗๖,๖๓๑.๔๗ บาท) ให้แก่ผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่คดีถึงที่สุด และ ให้สงวนสิทธิที่จะแก้ไขค่าพิพาทค่าในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตที่จะต้อง ทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลของผู้ฟ้องคดี เพื่อกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคตอีก ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพาทค่ายื่นตามศาลปกครองชั้นต้น ครับคุณสุนันท์
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีที่ อผ. ๑๑๖/๒๕๖๖)

๗. ก่อนจะจบรายการวันนี้ ดร.ภาคเดช มีอะไรอยากจะฝากทิ้งท้ายเป็นข้อคิด
อุทาหรณ์ เพิ่มเติมจากคดีอีกสักหน่อยไหมคะ

.....

.....

.....

.....

.....

ช่วงที่สอง รับฟังคำถาม/ตอบคำถามจากผู้ฟังที่บ้าน

ช่วงปิดท้ายรายการ ผู้ดำเนินรายการ : พบกันใหม่กับรายการกฎหมายชายคา ปัญหา
ชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง วันเสาร์หน้า สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ